

Silin Beni Kayıtlardan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Şubat 2020

Mağlup bir düşün ön yargısıydı şiir
Hani tozlu yollarda ahkâm kesen yılların
Sızan gözyaşı ıssızlığın da
Sebat makamı.

Aşkı irdeleyen şafak ve de şatafat:
Alımlı ömrün bekası
Peşi sıra sürüklendiğim sağanak:
Maviden, açık maviden bir tortu
Ulema sevinçler düşmeseydi yakamdan
Aymazlığında yanılığının
Basit bir soruya denk düşecektim bazı bazı.

Yalıtılan göğün eşrafı
Yâd ettiğim mazinin geri dönülmez gözden düşüşü:
Ufka diktiğim
Mum gibi eridiğim:
Arşı alaya çıkar mıydı şarkılar?
Meşrebi ölüm ya da vazgeçiş:
Kümülatif bir açılım
Sözcüklerin taslağında
Varlığım kadar kayıtsızlığın mezarı.

Latife yapabilirdim, azizim:
Ne beklediğim ne de bir beklentim:
Aziz ruhun azığı
Yorgun aşkların baltalandığı bir rakım:
Erebildiğim kadar...
Erişkin korkularımdan ergenliğe uzanan o yol
Bir de devasa nöbetleri yanlışların
Kaç doğruyuelediği mi?
Aşkın haznesinde eriyen bir yemin mi?

Ve işte çatısı akarken şiirlerin
Topa tutulduğum göğün mimarisinde

Asılı kalan mizacın uzantısı o taşlı yol:
Kimselerin geçmediği
En çok da kendimle geçinemediğim
Elbet izafı bir tutanak
Mümkünse silin beni kayıtlardan.

Dilekçemi ibraz ettiğim bir kuşluk vakti
Hacizli yeminlerin de menfaati uğruna
Uğradığım yalnızlar yokuşu:
Temkinli mizacımla savrulduğum
Köklerime sadık
Bir çığlık kadar yankısı rahmetin
Yanıldığıma delalet şunca mısra
Anmaksa dünü
Dökülen üzünç taneleri avuç avuç
Nasıl ki iskartaya çıktı karanlık
Elbet meşru bir yanığı:
Yüreğimle bir dargın bir barışık.